год. I. Сливенъ, 4 май 1935 г. Бр. 32

ИЗТОКЪ

...никъ И. Сарилиевъ - София
ул. „Солунъ" № 50

Тарифа на обявитѣ:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
сждебни по 1 лв. на дума:
търг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ"
Сливенъ

Броя 2 лв. Седмичникъ за политико-обществен и културенъ животъ. Редактира комитетъ

БУНТА ЗА СВОБОДАТА

Години още много наредъ, ние ще скланеме низко чела предъ подвига на Миналото. Тамъ цѣлъ единъ народъ, и мжже и жени, и деца и старци, напъватъ сетни сили да скжсатъ позорния обрачъ на робството.

Тамъ плискатъ кървитѣ на хиляди и Янтра кървава мълчи.

Тамъ горятъ запалени и кжщи и села и градове. Тамъ свѣтятъ неогасващи Оборище и Батакъ. Тамъ окървавени ржце носятъ бунтовния байракъ съ име „Свобода или Смърть".

Тамъ хиляди синове на Балкана умираха съ усмивка на уста.

Още ечи по Срѣдногорието хайдушката пѣсень за свободата, ечатъ усои и урви....

Отъ бѣсилкитѣ при Дервента и Марино-поле въ Търново 1835 г., отъ мжченическата смърть на дейцитѣ отъ Велчовата завѣра, пламна пожара на Срѣдногорието презъ 1876 год. Презъ пепелищата на срѣдногорскитѣ села и презъ кървитѣ на Батакъ и Перущица се роди Шипка 1879 г. Отъ чутовния подвигъ на Шипка и Шейново, изгрѣ свободата на България...

Днесъ отъ синьото небе грей слънцето на Свободата и огрѣва българската земя, но всѣка педя отъ тая земя пази коститѣ на падналитѣ бунтовници, всѣки камъкъ и скала говорятъ за тѣхния подвигъ.

Предъ тоя подвигъ на миналото, ние днесъ свободни стоимъ и знаемъ: колко скжпа е била извоюваната свобода, колко голѣма е жертвата, колко величаво е дѣлото на нашитѣ дѣди и бащи.

Въ душата и сърдцето оживѣватъ подвизитѣ, живи заставатъ Оборище и Шипка, палятъ гърдитѣ ни, каляватъ десницитѣ.

Ние знаемъ да обичаме свободата си, да я пазимъ, да я бранимъ и да мремъ отново, ако трѣбва за нея.

Г. Ноевъ.

Иде день първи!

Преди години тѣ гладуваха въ чужбина. Богатствата имъ бѣха: една скжсана дреха и вѣрата, че България ще бжде свободна. Свършваха живота си на турскитѣ бѣсилки.....

Възкръснаха на Шипка. Бѣха при Сливница, при Одринъ, Тутракань, Галиполи. Каймакъ-Чаланъ, още ги оплаква.

Тѣхното име е българска младежь.

Следъ политическото дойде партийното робство. Една порочна система създаде нови унижения за тѣхъ: нарекоха ги „златна младежь", утешително ги потупваха по рамото, избираха между тѣхъ своитѣ жертви: агитатори, частнитѣ секретарчета, надничари... Отрова се лѣеше изъ българската земя.

19 май разкри съ широкъ замахъ, пжтя къмъ държавно и стопанско строителство.

Днесъ чугунътъ искри въ пещитѣ и формитѣ сж готови. Чакатъ се ковачитѣ на грядущия день, които ще дойдатъ изъ свещеннитѣ недра на народа. Начело ще бждатъ младитѣ. Тѣзи, които сж били винаги на фронта: фронта на войната; фронта на труда; фронта на човѣчностьта и правдата; фронта на свободата и културата; ще дойдатъ за да застанатъ на фронта на новата държава. Ще дойдатъ съ нови знамена и твърда стжпка въ храма на този народъ, за да му дадатъ последното, което иматъ: своята младость, своята смѣлость, своята вѣра и своята преданность къмъ Царь и Родина...

Една здрава ржка ще посегне къмъ кормилото, на което до вчера бѣха тия „които ни доведоха до 16 юний 1913 година и Ньой".

Българската младежь тръгва по своя исторически пжть: да бжде звено между днесъ и утре; да възкреси духътъ на предосвободителната епоха; да бжде сама строитель и стражъ на България.

„Златна младежь" ли?

Не! Желѣзна младежь!

Иде день първи на Четвъртото българско царство.

Д-ръ Ст. Сапунаровъ.

НАЙ-ПОСЛЕ КРАЙ

Решено е и окончателно опредѣлено мѣстото дето ще бждатъ построени халитѣ (общинския покритъ пазарь). Това е църковното мѣсто на Аба-пазарь. Ще се покани г. архитектъ Финговъ, който има премирания проектъ, да дойде въ Сливенъ и да съобрази идейнитѣ скици съ новото мѣсто, което сега се опредѣля. Къмъ халитѣ подъ една постройка ще се строи и модерна млѣчна централа. Стойностьта на халитѣ, заедно съ машината хладилна инсталация и млѣчната централа ще бжде къмъ 4,000,000. Срѣдствата сж налице.

ПОСЕТЕТЕ БАНИТѢ!

Отъ 1 май Сливенската община е въвела редовна омнибусна служба между града и общинскитѣ минерални бани. Заплаща се 20 лв. на човѣкъ отиване и връщане. Съ това се дава възможность на всички мѣстни жители, на всички проходящъ въ града ни да посетятъ презъ престоя си при сравнително малки разходи, минералнитѣ бани да опитатъ водата имъ, да видятъ хубавата природа край тѣхъ.

Георги Д. Костичковъ
домакинъ чит. „Зора"
нѣма да приема на именния си день

г. Ноевъ.

ОСТАВЕТЕ!

Четемъ писмото на изпълнителния комитетъ за въздигане паметника на х. Димитъра, съ което последния кани: (по поводъ възникналия между него и Сливенската дружба въ София споръ относно поставянето бюстъ „на Д-ръ Мирковичь) „много юридически и физически лица, които да се произнесатъ върху достойнствата и преимуществата" на предлагания отъ дружбата бюстъ на художника Д. Пехливановъ, и на настоявания отъ комитета бюста на Д-ръ Мирковичъ!

Гледаме дървената скеля, която отъ една недѣля коватъ майстори, за да могатъ да склонятъ Хаджията да се качи по нея на смѣшния и жалъкъ обелискъ и съ чувство на мжка и недоумение извикваме: оставете! Не свиквайте никакво публично събрание на никакви „юридически и физически лица". Разберете — почитьта и признателностьта трѣбва да бждатъ спонтанни, свободни, непринудени, чисти. Величието на героитѣ не се мѣри на теглилка съ грамове, заслугитѣ имъ не се оценяватъ съ гласуване на публично събрание. Оставете и скелята на паметника преди основно да сте проучили и провѣрили, дали величието на войводата („реално" изразено въ 2300 кгр.) ще се закрепи на тоя смѣшенъ сгълбъ. Кракътъ на Хаджията броди якия масивъ на Бузлуджа, но не вѣрваме да стжпи здраво на тоя глупавъ капитель. Паметника не е собственость на васъ комитета. Той е на града Сливенъ, на всички Сливенци. Разберете — тѣ всички искатъ да видятъ своя най-голѣмъ синъ, поставенъ тамъ, дето подвига му и историята го поставятъ, а не дето насила го тикатъ и се мжчатъ да го покачатъ единъ прибързанъ архитектъ и единъ упоритъ комитетъ. Г.

Георги Гюлмезовъ
нѣма да приема на именния си день

Георги Шишеджиевъ
нѣма да приема на именния си день

Георги Жабовъ
нѣма да приема на именния си день

Георги Бѣлчевъ
нѣма да приема на именния си день

Г. Черногоровъ
нѣма да приема на именния си день

Георги Димитровъ
Бившъ държ. бирникъ
нѣма да приема гости на Георгевдень

Георги Стефановъ — обущарь
нѣма да приема на именния си день

Георги Кебеджиевъ
поради болѣстъ въ кжщи, нѣма да приема на именния си день.

Георги Долапчиевъ
нѣма да приема на именния си день

Георги Симеоновъ
Шивачъ — пл. „х. Димитъръ"
нѣма да приема на именния си день

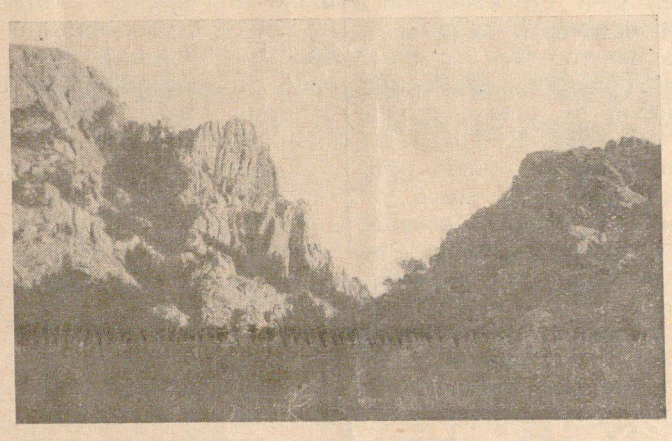

Изъ Сливенския балканъ

НАЙ-ГОЛѢМИЯ ПРАЗДНИКЪ НА ИЗКУСТВОТО ВЪ СЛИВЕНЪ

I-та обща художествена изложба

Общата художествена изложба, открита на първия день на Великдень въ салона на чит. „Зора" съ речь отъ редактора ни г. Георги Ноевъ, трѣбва да бжде заслужено и широко отбелязана като най-хубавъ праздникъ на изкуството, като събитие отъ извънредно обществено и културно значение.

Тя установи една традиция, единъ голѣмъ културенъ съборъ за Сливенъ. Всѣка година на Великдень всички художници сливенци, работящи тукъ въ Сливенъ или вънъ отъ него, вънъ отъ България дори ще си подаватъ братска ржка, ще дадатъ най-хубавитѣ си работи, ще покажатъ постиженията, ще говорятъ чрезъ картинитѣ си, че сж работили за родния си гредъ като вѣрни негови синове.

Всѣка година въ Сливенъ гражданитѣ ще празнуватъ единъ праздникъ на духътъ, ще потапятъ душитѣ си въ багритѣ и слънцето на стотици платна, ще култивиратъ у себе си по-високъ естетиченъ вкусъ, по-висока култура, по голѣма обичь къмъ изкуството на свойтѣ синове. Така закърмени днесъ сливенци, утре други, ние у насъ въ България ще създаваме оная публика вече културна, търсяща, обособена върхт, която спокойно расте и се развива трудното дѣло на изкуството—така общо културно издигнати, високи, ние ще се манифистираме навънъ като нация културна, нация зачитана, ценена, уважавана. Ето голѣмия смисъль, ето далечната и скжпа цель на всѣка изложба.

По специално общата худож. изложба въ Сливенъ набелязва следнитѣ цели и задачи: да свърже всички работящи въ Сливенъ художници въ единъ приятелски и братски кржгъ за работа, да се видятъ постиженията въ художническото изкуство на всички Сливенци художници, и на ония, които не сж тукъ, но ще даватъ работитѣ си за Великденската изложба въ Сливенъ; да се установи една обща традиционна изложба, общъ културенъ праздникъ, да се извика любовь и обичь у художници и публика къмъ красотитѣ на Сливенския балканъ, гори и поля. Да се възпита и създаде усѣтъ и вкусъ къмъ художество. Да се обикне дѣлото на българския художникъ, да се поощри и подпомогне, като се откупватъ ежегодно картини отъ отдѣлни лица, учреждения институти, да се манифестиратъ духовнитѣ ценности които Сливенъ има; да се привнесе дѣлъ въ създаване общата национална култура.

Тая година се поставя само началото на една традиция. Трѣбва да бждемъ крайно внимателни — отъ насъ отъ Сливенци, отъ нашия интересъ, отъ нашата обичь къмъ тоя праздникъ на художницитѣ, отъ насъ самитѣ, отъ отговорнитѣ фактори въ града, отъ културнитѣ институти въ Сливенъ, зависи успѣха на бждащитѣ изложби, зависи осжществяването на тая традиция за Сливена. Всѣки Сливенецъ трѣбва да привнесе кой както и колкото може за успѣха на тая изложба. Толкова богати хора имаме въ града. Где сж откупенитѣ работи! Вижте ценитѣ на изложенитѣ работи, за да видите, че чрезъ тѣхъ художницитѣ не гонятъ печалби, а обикновения минимумъ да работятъ трудното дѣло на провинциаленъ културенъ работникъ. Изложбата ще бжде открита още 2 седмици. Нека всички ученици отъ града срещу минималенъ входъ отъ два лева бждатъ доведени, дори тия отъ близкитѣ села на околията, войницитѣ отъ гарнизона, работницитѣ отъ фабрикитѣ (срещу заплащане отъ страна на работодателитѣ по 1 лв.) Нека читалището по подобие на общината, която откупи по една картина отъ всѣки художникъ, купи картини. Популярната банка защо още чака?

Нека общинитѣ на селата отъ околията окачатъ на стенитѣ една, две картини, а не да оставятъ да висятъ днешнитѣ смѣшни копия и щампи. Нека художницитѣ изложители излѣзатъ отъ тая изложба съ дигната глава, съ радость въ очитѣ и душата съ импульъ за нова работа, за нови постижения. Нека да имъ кажемъ, че обичаме и ценимъ дѣлото имъ.

Нека на втората имъ изложба ги видимъ по голѣми, да ги поздравимъ съ по голѣми успѣхи.

„Изтокъ" поздравява възторжено Сливенскитѣ художници.

Архитектъ Г. Козаровъ

СЛИВЕНЪ ИМА НУЖДА ОТЪ ПЛОЩАДЪ

Всѣки градъ при благоустрояването си се стреми да си създаде красиви, монументални площади. Голѣмитѣ градове — много, малкитѣ — поне единъ. Площадътъ, съ околнитѣ си обществени строежи, играе ролята на форума въ градоветѣ на старата римска империя. Тамо ставатъ събранията на гражданитѣ, държатъ се политическитѣ речи, произвеждатъ войскови паради и пр. Затова площадътъ трѣбва да се отличава съ особената си уредба, монументални строежи—той е градски приеменъ салонъ, съ който всѣки собственъ гражданинъ се гордее, чуждия си съставя мнение за благоустройството и културата на града. Въ срѣднитѣ вѣкове такава роля играяха площадитѣ около катедралитѣ (Домплацъ), каквито сж: Св. Стефановия плацъ въ Виена, Пияцта дуомо въ Милано, площада „Св. Марко" въ Венеция и др., или, както днесъ столичнитѣ ни площади около църквата „Алекс. Невски" или тоя около паметника „Царь Освободитель". Около срѣдновѣковнитѣ катедрали сж се строили най-виднитѣ на времето градежи, затова площадитѣ около тѣхъ, бѣха сжщинска гордость, огледало за града и гражданитѣ му.

Въ Сливенъ има три исторически църкви, отъ които Св. София строена въ срѣднитѣ вѣкове. Отъ тѣхъ външно най-еднообразната и най-безинтересната, а въ сжщность най главна и катедрала е църквата Св. Димитрий. Южно, тя ограждa най-голѣмия сливенски площадъ „х. Димитъръ".

Следъ постройката на паметника „х. Димитъръ" тоя площадъ изпъква и се налага, като най виденъ въ града. Затова, той не трѣбва и не може да се краси само съ единъ макаръ и величественъ паметникъ—самата му паважна настилка и околовръстни строежи трѣбва да бждатъ сжщо по внушителни и достойни за паметника, и отъ тамъ и за репрезентативния площадъ на Сливенъ. Ето защо, налага се, тамъ строежитѣ да бждатъ художествени, съ добра перспектива, излишното да се отстрани, та цѣлия площадъ да бжде сжщинско културно-строително огледало на града. За съжаление изглежда, че това схващане не е близко на всички, и друго— че то по-добре се възприема отъ околнитѣ стопани, отъ колкото отъ настоятелството на катедралата. До като катедралата, която е и митрополитска църква по устройство и външенъ видъ трѣбва да служи за образецъ и подаржание за църквитѣ въ цѣлата сливенска епархия, напротивъ, виждаме я собственица на дървена камбанария достойна за селска църква..

Църквата „Св. Димитъръ" строена презъ робството е снишена въ терена, обаче, това не пречи, сегашниятъ ѝ еднообразенъ, външно монотоненъ видъ да се разнообрази съ камбанария и централно кубе. То ва налага—обявяване конкурсъ между църковнитѣ ни архитекти за разнообразяване и придаване подобающъ изгледъ, на Сливенската катедрала. Църковнитѣ зидове при сегашната си дебелина сж повече отъ солидни, за да издържатъ западно зидана камбанария отъ 15—20 м. височина, а на покрива върху четири каменни колони въ центра на основния църковенъ кръстъ-централно кубе, което заедно съ камбанарията ще разнообразятъ покрива и ще предадятъ една монументалность на църквата, а заедно съ това и на южната часть на площада.

До колкото знаемъ, срѣдства за едно подобно църковно преобразуване има, липсва обаче инициатива.

Вънъ отъ това трѣбва да се ревизира и регулационния планъ на околнитѣ черковни улици и онищожатъ дюкянитѣ по източната часть на черковния дворъ, заедно съ гробищата въ него, та около църквата да се създаде единъ наистина голѣмъ площадъ, съ което ще се даде възможность и за по добра перспектива на строящия се паметникъ и по-пълна гледка на околнитѣ красиви Балкани. Това разширение на площада ще разреши сжщо и най-важната сливенска регулационна проблема: Отъ единъ централенъ площадъ да излизатъ голѣмитѣ градски улици и шосета—къмъ Бургазъ, Ямболъ, Нова-Загора, Казанлъкъ, Търново, Котелъ и балканскитѣ курорти.

Народътъ казва: „Който иска за гостъ камиларя, трѣбва да му е висока портата".

К.

Георги П. Арнаудовъ

КЖДЕ ОТИВАМЕ?

Касае се до болния въпросъ — за горитѣ на Сливенскитѣ коолности. Убийствената апатия къмъ тази нужда на града, ще ни тежи като проклятие, ако не изправимъ грѣшкитѣ на предшественицитѣ си, ако не се покажемъ по-умни и по-достойни отъ тѣхъ—ако не залесимъ родния градъ. Трѣбва да се срамимъ, като гледаме голитѣ баири около града ни, като чуваме, че въ полскитѣ и прашни Ямболъ и Бургасъ има повече и изобилна вода, отъ колкото въ „балканския и прохладенъ Сливенъ, Трѣбва да разберемъ, че една отъ първитѣ възможности за икономическото съживяване на града е въ неговитѣ балкани, гори и красиви околности.

Лесно би се доказало, че държавната и общинска горска власть, до сега почти нищо не сж допринесли за залесяването и разхубавяването на Сливенскитѣ околности. Напротивъ, срѣдствата за тѣхното издържане, далечъ не се покрива отъ неоправданото отъ тѣхъ служебно и народо-стопанско предназначение. Фактитѣ и числата показватъ, че казанитѣ власти сж били всичко друго, но не сж живѣли съ истинскитѣ интереси на роднитѣ гори. Недавна се изнесе въ страницитѣ на „Изтокъ" за стотици, а може би и хиляди унищожени фиданки въ близки до града гори. А въ държавнитѣ гори се вършатъ поразителни контрабанди и изсичания.

Но само това ли е?—Въ недавнашнитѣ архиви на Сливенското лесничейство и едно отъ Мировитѣ сждилища, ще се намѣрятъ около 200 съставени актове на тѣзи безкултурни и варварски Сливенски цигани, които сж истинско зло за горитѣ ни, съставени имъ за изсечена млада гора, въ подножието на Сливен. планини, хвърлена подъ жестокитѣ имъ брадви отъ Сливенецъ - кметъ на града. Това, разбира се, нѣколко дни преди общински избори, когато „демокрацията" шедствуваше изъ нещастна България....

Като за подигравка надъ „горското ни дѣло" и до днесъ голѣми пространства, хиляди декари въ сърдцето на хайдушкитѣ Сини планини, сж собственость на нѣколко случайни козари и овчари. Отъ кжде произтича тѣхната собственость, която иматъ все по силата на „редовни и законни документи" — това знае само духътъ на нѣкой паша или султанъ. Но всѣки случай — възмутителния фактъ е на лице—тѣзи „собственици" разполагатъ съ горитѣ по начинъ известенъ на Сливенци. Даже преди две години подадоха телеграми до м-ра на просвѣтата и сждебни дѣла подеха, за да се спре постройката на учителската почивна станция при „Орловъ кладенецъ". Предявиха претенции на собственость по върховетѣ на Синитѣ планини, кждето нѣкога сж се къпели само орлитѣ и сж търсели подслонъ Сливенскитѣ хайдути. Намѣриха се и Сливенски синове — адвокати, които да защищаватъ тѣзи „законни собственици", когато въ „простия" Ямболъ нито единъ адвокатъ не прие да бжде повѣреникъ на бедна кадъна, въ споръ съ общин та за нѣкаква съмнителна минерална баня—обикновенъ турски хамамъ.

Въ последнитѣ села и паланки се залесяватъ празднитѣ мѣста, нѣкжде направиха красиви паркове и градини, а китната горичка на нашия „Хамамъ баиръ", кметъ—демагогъ даде въ жертва на жестоката и безумна тълпа, за да сгрѣе не тѣхнитѣ тѣла, а глупоститѣ и поданичеството си къмъ интернационала. Но и до днесъ тази горичка не е възстановена, а езначителнитѣ засаждания се охраняватъ отъ пазачъ, който е такъвъ и на.. „Бармука"!

Чудимъ се и защо залесяването на „Бармука" върви бавно. Продължаваме да го залесяваме, построяваме телове, харчимъ срѣдства—когато нѣколко десятки метра подъ младата горичка съ хижитѣ и бордеитѣ на цигани и българи, строили ги тамъ безъ планъ, безъ разрешение, като на безстопанствено мѣсто. И магаретата и децата на тѣзи „български избиратели" вършатъ своето културно дѣло срѣдъ младата горичка, срещу което по нѣкога имъ се съставятъ актове, съ 50 или 100 лева глоба. А не би трѣбвало да се сантименталинчи, но да се направятъ жертви и тѣзи **граждани**, да бждатъ изселени на друго мѣсто, за да се запази гората, като подножието се превърне въ широкъ булевардъ, и най-хигиеничната часть, заемана така „нехигиенично" отъ квазикжщи и клозети, изтичащи се следъ дъждъ изъ улицитѣ на града придобие другъ видъ.

Кждеотиваме по този пжть?—Къмъ обезлесяване и опустошаване на хубавия си градъ и неговитѣ околности. Къмъ обедняване, къмъ самосъсипване.

Нека най-после съзнаемъ, че докато сами ние, не вземемъ грижата за запазването на горитѣ и посаждането на нови, докато не изкоренимъ апатията си къмъ бездействието (даже и вредностьта) отъ общинскитѣ и държавни госки власти, до като не премахнемъ всички „частни собственици" на гори и мери изъ родния балканъ, докато не се изчистятъ политѣ на „Бармука" отъ часть отъ „равоправнитѣ граждани—избиратели", докато за опазването на „Хамамъ баиръ" и „Бармука" не се поставятъ специални пазачи, докато не вземемъ още други бащински грижи и жертвуваме по-малко срѣдства, до тогава болния въпросъ за горитѣ около Сливенъ, ще боледува, ще бждатъ безцелни многото писания и речи.

Ще бждемъ ли чути? Ще осъзнаемъ ли сами своя синовенъ граждански дългъ? А.

КОНЦЕРТЪТЪ НА МОРСКИЯ СГОВОРЪ

На втория день на Великдень, Сливенския клонъ на Б. Н. Морски Сговоръ, изнесе съ ценното участие на Сливенската филхармония, г. М. Тодоровъ, Л. Димитровъ и Г. Стефановъ (Рубинъ) концертъ. Последния бѣше много добре посетенъ. „Недовършената симфония" на Шубертъ и „Симфония № 6" на Хайднъ, бѣха изпълнени отлично,—проличаваше вещата дѣсница на капелмайстора г. Стратевъ.—г. М. Тодоровъ изпълни на пиано—„Киевски камбани", „Нощь припадна въ пещерата на отшелника" и „Хумореска" отъ Левинъ. Тоя любимецъ на сливенското гражданство за лишенъ пжть манифестира таланта си на композитъ и и изпълнитель отъ първостепенна величина. Младия цигуларъ Л. Димитровъ държа презъ всичкото време приковано вниманието на публиката чрезъ майсторството на своя лъкъ А топлия и приятенъ гласъ на г. Г. Стефановъ, (въ „Майко клета", а особенно въ „Когато вишнитѣ цъвтѣха"), бѣ приятна изненада и удоволствие за многобройнитѣ посетители. Съ право бѣха възнаградени всички участници съ бурни аплодисменти.

Концерта бѣше единъ хубавъ день на музиката за Сливенъ.

Гражданинъ.

Георги Русановъ

Общата художествена изложба

Общата художествена изложба на художницитѣ сливенци е колкото добра по-начало, толкова и интересна. Тя дава възможность на художницитѣ да разкриятъ и съпоставятъ единъ други своитѣ творчески свѣтове, да се опредѣли по-лесно тѣхния художественъ маниеръ. За публиката тя става интересна въ многообразното изживяване на действителността като стилъ и душа, въ различното догонване на сюжета, колорита и чувството въ картината. Нека художницитѣ—пише Джорджио Вазари въ статията си „Що е живопись", се пазятъ отъ суровость и нека се стремятъ щото нѣщата, които постоянно работятъ, да не изглеждатъ нарисувани, а да се показватъ живи и релефни. Тая мисъль твърде много прилѣга къмъ общия духъ на изложбата на Сливенскитѣ художници, въ които сухото позиране и крайния шаблонъ сж избѣгнати умѣло. Почти всички академици—излагащитѣ художници даватъ непренудена третировка на сюжета, ясно чувствуване и искреность въ линия и идеята. Интересенъ въ изложбата е *Й Инковъ*. Неговитѣ пейзажи лжхатъ ведрина и свежесть. Работитѣ му сж напоени съ поетично чувство. Инковъ дава добре изживѣни далечини, почувствувани тънко и изразени съ мекота и ефирность. „Зима въ планината" е дадена съ майсторство. „Утринь на Карандила" е свежа, „Цъвнали бадеми" е поетична. „Есень въ градината" (и двете) иматъ топлина и тъга. *Г. х. Димитровъ* очертава свой стилъ. Той открива стегнатъ пейзажъ. У него масления боя е сигурно сложена. Въ основата на неговитѣ работи има добре издържана и почувствана декоративна линия Г. х. Димитровъ не претрупва сюжетитѣ, той е опредѣленъ и стегнатъ въ чувството си. Чиста е „Орловото гнездо". Въ нея блѣсъка е изживянъ свежо. „Прадъ дъждъ" е дадена съ болка. Портрета на „Г-жа Т. х. Димитрова" е живъ. Спокойно изживѣнъ и съ хубава свѣтлина е „Профилъ". Топли и поетични сж —„Колиби край Ахтополъ" *Ст. Егаровъ* е разкошенъ въ матюръ морта. Въ него той дава опредѣлени и изискани работи.

Тукъ колебанието въ формата е напълно отчуждена отъ неговия стилъ и това предава ценность на творчеството му. „Праскови" сж дадени вѣрно. Въ тѣхъ мжха е мекъ и хубавъ. „Тихъ животъ" е сжщо красивъ. „Ранни краставици" сж оживѣни съ прелѣсть. Пейзажътъ у Егаровъ е по мътенъ. *Ст. Петровъ* е неженъ акварелисгъ. Работитѣ му сж напоени съ много лекота и чистота. Въ него чувството е изразено съ мекота и лиризъмъ. Картинитѣ му иматъ бистрота и въздухъ. Сюжетитѣ му сж видени хубаво. Сърдечна работа е „Погледъ отъ св. Георги". „Зима" е ефирна и чиста. Интересни сж „Циганската махала" и „Катунари". Цветистия стилъ дава много мекъ тонъ въ картинитѣ на Петровъ. Съ тѣзи си нови работи той е далъ напредъкъ на творчеството си. *Д. Добревъ* е художникъ съ завършена техника и композиция. Работитѣ му сж дадени съ трудолюбие. Той има спокойно чувство въ рисунака и грижливо подхващане на сюжета. „Дѣдовата улица" и „Дѣдо Стою тъче дисаги" сж сериозни. Въ изложбата Добревъ има видно мѣсто. *П. Дамяновъ* има свой свѣтъ. Той е естетъ и много близъкъ до декоративното. Въ тоновитѣ му има смѣлость и сочность на зелената. Съ тѣзи си работи Дамяновъ разкрива широчина на чувствуването и поетичность на сюжета и формата. „Монастирище" е приказна. Въ другитѣ работи има повече просторъ. „Лѣто" е жива и сочна. Въ нея височината се чувства добре. Далечината и клонитѣ лжхатъ свежесть. *Т. Димитриевъ* има хубава зима. Работитѣ му сж свѣтли и изживѣни умѣло. Артистичното чувство въ него е добре овладяно. У него пейзажа съ маслени бои е по-добъръ отъ акварела. Добри сж „Къмъ града" и „Зименъ пейзажъ". *М. Дограмаджиевъ* е съ импресионистични тенденции въ пейзажа. Въ него има скръбь (Есень). Нѣкои отъ портретитѣ му сж дадени въ плоскость. Неженъ е „Корнелий спи". *Е. Курдовъ* дава тъмни пейзажи. Въ тѣхъ той би трѣбвало да бжде по-свежъ и по опредѣленъ въ композицията. Въ скицитѣ е по-добъръ. Линията съ която той моделира, е плътна, и дава слкупторность. „Момиче" има добре подхванатъ животъ. *Г. Гиндевъ* е мекъ и неженъ въ пастела си. Хубаво е „Момиче въ синьо". Гиндевъ може да даде нежни и изживѣни работи. Скулптурата въ изложбата е застжпена отъ *Д. Гаджаловъ*. Той е съзнателенъ и талантливъ скулпторъ. Работитѣ му иматъ грижливость. Своитѣ творчески възможности най добре е проявилъ въ бюстоветѣ на Шоповъ, Стойновъ и Соколовъ. Нежна скулптура е „Детето" — мраморъ. „Фигурка" е почувствувана добре и темпераментно. *Д. Кавръковъ* е изживѣлъ „Жетварка", но и липсва достатъчно ясность, чистота и опредѣленость въ формата. Декорация-

ГЕОРГИ НОЕВЪ

НАШАТА ДУМА

Полковникъ Луковъ

Рѣдко единъ началникъ, единъ човѣкъ е спечелвалъ тъй спонтанно и непринудено общото уважение и признателность на цѣлъ единъ градъ. Въ съзнанието и сърдцето на всички сливенци, а най-главно срѣдъ всички обществени слоеве на населението, името на г. Полковникъ Луковъ оставя дълоки и трайни бразди.

Военачалникъ, поставенъ на най-високъ постъ за Сливенъ и областьта, въ едно време изключително, когато армията пое активно управлението на държавата и офицера по дългъ и съвесть трѣбваше да излѣзе отъ обикновеното си предназначение, г. Полковникъ Луковъ най-вѣрно и добре разбра и изпълни тежката си задача. Тукъ именно лежи и най голѣмата заслуга. Безболезнено, той успѣ отлично да свърже новитѣ функции и служби, да обедини всичко здраво и годно, поставяйки го въ служба на новата държава. Неговитѣ изпитани военни качества; голѣмата му обща култура респектираха.

Нищо не говори по-добре за човѣка отъ неговитѣ собствени дѣла. А дѣлата на г. Полковникъ Луковъ сж на лице, и резултатитѣ отъ тѣхъ чувствуватъ и разбиратъ всички днесъ.

Подъ войнишкия шинелъ на изпечения воинъ, ясно биеше пулса на едно топло сърдце. Нѣмаше дѣло хуманно, дѣло културно, дето той не само да участвуваше, но и активно да ржководѣше. Подъ негово председателство и лично участие, комитета за събиране помощи въ Сливенъ, събра надъ 600,000 лв., а въ казармитѣ се уредиха кухни за приготвяне топла храна на 1000 бедни сливенски деца. Като културтрегеръ той бѣше постояненъ покровитель на всички културни прояви въ града, а като непосрѣдственъ участникъ изнесе две сказки отъ името на читалищния народенъ университетъ. Въ усилията си да обедени въ едно армия и народъ, той уреди въ Военния клубъ презъ зимата, редъ вечери между офицеритѣ отъ гарнизона и гражданството.

Сега, когато г. Полковникъ Луковъ не е между насъ, но остави тукъ въ Сливенъ своитѣ дѣла и примѣръ за работа, сливенции му дължатъ заслужена признателность.

Отъ колонитѣ на „Изтокъ“ ние ставаме днесъ изразители, именно на тая признателность.

„Изтокъ“

ДЕНЯ НА ДЕТЕТО

На 12 т. м., недѣлята на Мироносицитѣ, ще се отпразднува за девети пжть *деня на детето*. Праздникътъ и тази години ще има общонароденъ характеръ и въ него ще взематъ участие, освенъ гражданството, културнитѣ организации и учащата се младежъ и всички административни, военни, църковни, общински и др. власти

Сливенскиятъ клонъ отъ съюза за закрила на децата, който урежда праздника въ града ни, е изработилъ специална програма по отпразднуването. Презъ настжпващата седмица, за популяризиране на праздника и целитѣ му, клона урежда и цикълъ отъ сказки изъ всички квартали на града на различни теми.

Искаме да вѣрваме, че Сливенското гражданство ще посетятъ сказкитѣ и ще вземе живо и активно участие при отпразднуване на деня на детето.

Стопански въпроси

За мжжкитѣ говежди разплодници

Стопани, които възнамѣряватъ да отглеждатъ говежди бици и желаятъ да бждатъ подпомогнати отъ М-вото на стопанството, сж длъжни най късно до 15 августъ за мжжкитѣ телета, отелени отъ 1 ноемврий до 31 май всѣка година, да подадатъ заявление, въ което да обясняватъ кжде колко и отъ каква раса млади бичета ще пбставятъ на отглеждане.

Всѣки стопанинъ, който се ангажира съ отглеждането на разплодници е длъженъ да ги гледа и храни добре. Месечниятъ имъ прирастъ не бива да е по-долу отъ 21 кгр. На едногодишна възрасть трѣбва да сж съ живо тегло надъ 280 кгр.

Отглеждането на говежди разплодници трае една година. На стопанитѣ се даватъ отъ Министерството помощи за всѣко биче по 2,000 лв

ПАНИХИДА

По случай 6 месеца отъ смъртьта на свиднитѣ ни и непрежалими покойници

Д-ръ ГЕОРГИ А. ШИШКОВЪ

Санитар. Полковникъ О. З. кавалеръ на О. за храбрость

и

АНДРЕЙ Д-ръ Г. ШИШКОВЪ

на 6 май т. г., Георгьовденъ, въ 8 часа преди обѣдъ, ще се отслужи панихида на гроба имъ. (Въ случай на дъждъ, въ дома имъ).

Поканватъ се роднини, приятели и почитатели.

гр. Сливенъ, май 1935 год.

Отъ опечаленитѣ.

„ПОЖАРЪ“ и „ЖИВОТЪ“
КРАЖБА
АВТОМОБИЛИ
ВИТРИНИ
Мятежи
Ексползия
Спортъ
ГРАЖДАНСКА ОТГОВОРНОСТЬ
Земетресение и др.

ЗАСТРАХОВА „БЪЛГАРИЯ“
I-во Бълг. Застрахователно Д-во
АГЕНТЪ ЗА СЛИВЕНЪ:
П. КАМБУРОВЪ тел. 51
1—10

Продава се полумасивна КЖЩА

находяща се въ ул. „Царь Аспарухъ“, срещу Синагогата, състояща се отъ 4 стаи, салонъ, кухня и хизба.

Споразумение: ЙОРДАНЪ ШАМПИОНОВЪ, общината

ФИЗИЧЕСКОТО ВЪЗПИТАНИЕ и „СУТРИННИТѢ ПОКАЗИ“

Говори се много за физическото възпитание. За мнозина то е ритане на топка и аплодиране по футболнитѣ мачове. За други—то е прикрита форма за по-далечни политически цели. За трети — това е губене на време отъ страна на праздноглави бездѣлници. Едва ли има европейски народъ, който да се отнася съ такова недовѣрие и скептицизъмъ къмъ физическото възпитание, както българскиятъ.

Резултатитѣ сж на лице. Сравнете изправената, гъвкава, стройна фигура на единъ Шведъ или Германецъ съ счухрената, безъ време прегърбена фигура на срѣдния нашъ гражданинъ и ще ви заболи сърдцето. Сравнете статистикитѣ за разпространението на туберкулозата всрѣдъ нашия народъ и много повече индустриализираниятъ английски или белгийски, и вие ще изтръпнете.

Физическото възпитание единъ часъ на день е задължителенъ предметъ за всѣки американски учащъ — ученикъ или студентъ. Въ Швеция физическото възпитание е най усърдно практикувано точно отъ съсловието което у насъ го пренебрегва — работничеството. Всѣки германски градъ има свои плацове — игрища, гдето всѣка зарань — отъ 6 до 7 часа се минаватъ серии системни физически упражнения. Единъ Берлинъ разполага съ повече отъ двесте такива игрища, съ инсталирани радио-приематели отъ единъ общъ централенъ инструкторъ. Правятъ се опити и у насъ да се въведе физическото възпитание въ дневната програма на нашия гражданинъ. Обаче колко трудно намиратъ приложения тия опити!

***

Едно ново явление се забелязваше тая година въ нашия градъ. Това бѣше голѣмия интересъ на гражданитѣ къмъ популярнитѣ четения. Никога по-рано не сме виждали повече напълненъ читалищния салонъ, както при тия четения. Една отъ причинитѣ е наистина тая, че сказкитѣ бѣха безплатни. Но не бѣше само тая. Имаше несъмнено единъ порасналъ интересъ къмъ научнитѣ въпроси.

Върху туберколозата се изнесоха три хубави реферати. Изнесоха се съ свѣтливи картини. Чувстваше се живъ интересъ всѣдъ публиката. Сказчицитѣ не щадѣха боитѣ и не единъ отъ публиката ни излѣзе съ наведена глава. Всѣки разбра какво значи да имашъ у дома си боленъ отъ туберкулоза.

Обаче, всичко си остана тамъ, гдето си бѣше. Сливенското гражданство не знае, че то нѣма институтъ, изразъ на неговото съзнание, който да има предназначението да се бори противъ това зло. Въ Сливенъ за сега нѣма организация за борба противъ туберкулозата.

***

Ние имаме една система отъ физически упражнения, на която то дължимъ здравето си. Отъ дългъ опитъ знаемъ, че тя, съгласувана съ системитѣ на голѣми и всеизвестни капацитети, приспособена при нашитѣ условия, за кратко време, безъ преумора, може да претвори здравословното състояние на всѣки сливенски гражданинъ.

Ние сложихме основата на сутриннитѣ физически упражнения въху Хамамъ баиръ — прекръстенъ отъ насъ Чисти върхъ.

Чухме разни мнения и много критики, тѣ ни бѣха необходими. Ние ги очаквахме и сме имъ благодарни.

Още повече ще сме благодарни, обаче, ако тия, които изказватъ мнения и критикуватъ биха практикували поне за кратко време нашата система. Може би ще се изкаже нѣщо още по-добро и по целесъобразно за здравето Съ радость ние ще го изслушаме и приememъ.

Но не може и не бива Сливенъ повече да търпи това положение — да носимъ печалната слава на втори градъ, по туберкулозата въ най туберкулизираната страна въ Европа! Да се боишъ отъ най малкото физическо напрѣжение и да се наричашъ Балкански герой! Това не отговаря на голѣмата слава на Сливенъ, извоювана отъ неговото минало.

И ние не се съмняваме, че много нѣща ще се промѣнятъ въ скоро време. Сливенъ ще оцени значението на физическото възпитание, за това, което му поднася неговата хубава природа и коренно ще промѣни здравенъ коефициентъ.

Д-ръ Ст. Кадиевъ

дава *Г. Генчевъ*. Той има хубавъ и подвиженъ декоративенъ свѣтъ. Работитѣ му сж свѣтли и почувствани. Лирична е „Гурбетчия“. Въ нея има поетичность. По дълбока е „Старица“. Идейна е „Клюка“. Бихме желали Генчевъ да изложи самъ, за да го видимъ по завършенъ. *Т. х. Димитрова* въ своитѣ проекти за престилки и килимчета е много опредѣлена. Тя не претрупва и това е най-ценното у нейния моделъ. Въ проектитѣ и има просторъ и широчина. Тя чувствува добре и дава стегната фигура. *Н. Бояджиевъ* схваща типичното вѣрно. Той има наблюдателно око и вижда добре. Карикатурното у него е подвижно. Въ нѣкои карикатури линията е тежка и черна, въ други негови работи, обаче, тя става сигурна, чиста и смѣла — и тукъ той дава най-издържанитѣ си работи. Хубави сж карикатуритѣ на Папазовъ, Бояджиевъ, Икономовъ, Навонъ, Кап. Ивановъ и др. *Г. Василевъ* излага съвсемъ малко. Резбата му има хубавъ български стилъ.

R.

— ЧИНДОМЪ —

Спестовно-строителното кооперативно сдружение е най-солидното и се ползува съ най-голѣмъ авторитетъ въ страната.

Станете спеститель при него, за да осжществите своя идеалъ — да имате свой домъ.

Справка и записвания при представителя за гр. СЛИВЕНЪ и ОКОЛИЯТА.

Т. Ганчевъ - бившъ учитель.

Джиновско Селско Общинско Управление

Обявление No 1604

Известява се на интересуващитѣ се, че на 15 я день отъ публикуването настоящето въ в-къ „Изтокъ“ въ канцеларията на общинското управление отъ 14 до 16 часа ще се произведе публиченъ търгъ съ явно наддаване, за отдаване на наематель експлоатацията на общин. такси — кръвнина и сергийно право само въ района на Слив. мин. бани.

Първоначалната цена на предприятието възлиза на 2000 лв. Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалната цена.

Закона за бюджета, отчетностьта и предприятията е задължителенъ за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията на общинското управление.

с. Джиново, 20 май 1935 год.

Общински кметъ: Ив. Касабовъ
Бирникъ: Р. Георгиевъ

ХРОНИКА

„Велчовата Завѣра“ трѣбва да окрили духа ни за творчество и подвигъ.

УТРЕ, недѣля, се открива въ София конгреса на Върховния читалищенъ съюзъ. Сливенското Народно Читалище „Зора“ ще се представлява отъ: г-жа Стелла Русчева и г. г. Спасъ Жировъ, Г. Топаловъ и Г. Арнаудовъ.

КОНЦЕРТЪТЪ на Люблянския хоръ (Югославия) въ Сливенъ ще бѫде на 22 т. м.

Г-жа СТЕЛЛА РУСЧЕВА, която бѣше делегатка на Българския женски съюзъ на Международния конгресъ на женитѣ въ Цариградъ—се завърна.

ПОВЕЧЕ отъ 100 души учители отъ Сливенъ и околията сѫ заминали ни екскурзия изъ градоветѣ: Търново, Шуменъ, Варна, Русе, Габрово и др.

„НАШИТѢ ВРАГОВЕ“, нова детска здравна пиеса, ще се представи наскоро въ полза на Сливенския клонъ отъ съюза за закрила на децата.

ПРЕЗЪ месецъ априлъ сѫ заклани въ общинската кланица 8134 глави едъръ и дребенъ добитъкъ и е добито всичко отъ тѣхъ 64959 кгр. месо. Отъ това месо 1310 кгр. е конфискувано при прегледа отъ ветеринарнитѣ общински власти като вредно за здравето.

НАЗНАЧЕНА Е за акушерка въ с. Блатецъ г-жа Мара Кушева.

ЗА ФОНДА подобрение на скотовъдството, въ кланицата отъ такса отъ луксозно месо сѫ постѫпили 49448 лв. приходъ рекорденъ за месецъ априлъ.

ТУБЕРКУЛОРИЗИРАНИ сѫ 40 крави презъ м. априлъ, отъ като две сѫ намѣрени туберкулозни и сѫ унищожени.

Изъ улицитѣ на града сѫ унищожени 97 кучета за сѫщия месецъ.

НАМАЛЕНИЕТО такситѣ на хотелитѣ при Слив. минерални бани, което бѣше до 1 май се продължава до 15 май.

НАЗНАЧЕНА Е за общинска акушерка въ с. Керменъ г-жа М. Петрова.

ЗА ОБЯВЕНИЯ панаиръ на едъръ рогатъ добитъкъ за 4, 5 и 6 май т. г. дето ще се премиратъ най-добритѣ конь, крава и волъ днесъ въ пазара се явиха много продавачи и купувачи—доведенъ е много добитъкъ. Продължителния и студенъ дъждъ попречи за днесъ. Въ очакване да се подобри времето изложителитѣ се прибраха по ханищата. Ето ясно очертана нуждата отъ едно специално покрито мѣсто за пазарь на добитъкъ.

НАЗНАЧЕНА Е въ с. Джиново за участъкова лѣкарка Д-ръ Люба Койчева.

ЗА ОТБИВАНЕ временната трудова повинность сливенскитѣ граждани отъ I смѣна работещи отъ 1—10 май, дето е трѣбвало да се явятъ 800 души работящи, сѫ се явили само 50. Откупени 114 Общината е вземала всички мѣрки въ найскоро време да предприеме отработването подъ стража на всички неявили се и неоткупени повиничари. Съ настоящата временна трудова повинность се работятъ два обекта: улица графъ Игнатиевъ—(до девическата гимназия) и ул. Скопие.

НАЗНАЧЕНА Е анкета по поводъ неприятния инцидентъ между учителитѣ отъ първ. у-ще Антонъ Ивановъ и нѣкои отъ служителитѣ при читалище „Зора“.

СЪБОРА НА ЗАП. ПОДОФИЦЕРИ

Приготовленията на Сливенци

На 12 т. м. зап. подофицери отъ цѣла България свикватъ въ София своя конгресъ — съборъ. — Величествена манифестация на единение и сплотеность за вѣрна служба на Царь и Отечество. Отъ всички градове се правятъ приготовления за масово посещение. Сливенското д-во „х. Димитъръ“ което всѣкога е било начело на всички подофицерски тържества въ областьта, което е било винаги първо по организация и дисциплина, се готви трескаво за тоя конгресъ — съборъ. Използувана е арката при „Стария брѣстъ“ дето е окаченъ плакатъ съ позивъ за събора. Изъ града сѫ разлепени голѣми издържани въ техника и съдържание афиши, които приканватъ подофицери и гости за масово посещение, за масово манифестиране родолюбитѣ чувства и вѣрность на х. димитровци къмъ Царя.

За тоя конгресъ до сега само, отъ околията сѫ се записали надъ 100 души и отъ града надъ 400. Тръгването ще стане съ специаленъ влакъ на 10 т. м., 4 часа сл. обѣдъ.

Нека сливенци и на тоя съборъ се представятъ, тъй както подобава на единъ градъ, отъ кърмилъ толкова голѣми синове въ борбитѣ за свободата на България.

„Велчовата Завѣра“ трѣбва да осмисли идеалитѣ на народа и кали волята му да го осѫществи.

Пѫтя Сливенъ — Елена и Сливенъ—Ичера

Следъ нѣколко дни трудовитѣ групи ще започнатъ работа по направа пѫтищата. Кѫде собственно тѣ ще работятъ, това е работа на технич. власть. Обаче, имайки предъ видъ частьта отъ пѫтя Сливенъ—Елена, въ мѣстн. „Предѣла“, кѫдето пѫтя на много мѣста е тесенъ, а подъ него е дълбока пропасть къмъ рѣката, въ която не веднажъ попадаха, коля и добитъци, желателно е още тоя сезонъ да се отдѣли група трудоваци, която да почне разширението на тая часть а, техническата власть да изиска кредитъ за направа укрепителенъ зидъ, къмъ пропастьта.

Сѫщо така, належащо е и разширението на пѫтя Сливенъ — Ичера, отъ моста, надъ Джемдемъ дере, къмъ Сотирската пѫтека, за Ичера. Пѫтя въ тая часть е сѫщо така тѣсенъ, а подъ него е голѣмата пропасть на Джендема, въ която неведнажъ сѫ попадали, каруци и добитъци.

Ето защо, смѣтаме, че това сѫ най-болнитѣ части на тия пѫтища, и че се налага часъ по-скоро разширението имъ и укрепяването съ парапетни зидове.

Туристически домъ въ Сливенъ

На „Хамамъ-баиръ“

Получи се проекта за направа Турист. домъ въ Сливенъ, мѣст. „Хамамъ-баиръ“.—Проекта е повече отъ сполучливъ—той представлява голѣма, красива, на два етажа сграда, съ висока шесто-жгълна кула на единъ отъ жглитѣ ѝ. Проекта е въ старобългарски стилъ и е съставенъ отъ нашитѣ съграждани—архитекти: г-нъ Калчевъ и г-нъ Вичевъ.

Презъ идната седмица проекта ще се разглежда отъ общото събрание на туристическото д-во „Българка“, което ще вземе рѣшение по изпълнението му.

Популярна наука

МѢСТЯТЪ ЛИ СЕ ПОЛЮСИТѢ..

Майскитѣ студове

Месецъ май е, а студътъ все още се шири по площадитѣ и шиба минувачитѣ, а въ Балкана вали снѣгъ и подхранва надеждитѣ на скиора.

Възниква въпроса: полюситѣ вечни и неизмѣнни точки ли сѫ?

Свидетели сме на едно съревнование да се завладей северния полюсъ. Това съревнование не е само такава за печелене рекорди или установяване на бази. Шпицбергеръ крие въ недрата си несмѣтни количества камени вѫглища, които сѫ обектъ на тѣзи завоевания. Не е ли парадоксално, камени вѫглища, които изискватъ тропически и субтропически климатъ, се намиратъ средъ озѫбенитѣ студове? Заледена Гренландия, крие въ своитѣ пластове останки отъ растения и животни, които сѫ расли при по мекъ климатъ.—Въ гореща Австралия срещаме останки отъ ледникова деятелность. Не е ли това парадоксъ?

При днешното положение на полюситѣ, изложенитѣ факти оставатъ необяснени. Приемемъ ли, че полюситѣ се мѣстятъ, трудноститѣ падатъ.

Италиянскиятъ астрономъ Chiparelli установява, че е възможно голѣмо измѣстване на полюситѣ, ако стане размѣстване на голѣми маси отъ земята. Огромни планини се измиватъ и отнасятъ въ океанитѣ. Океанскитѣ мѣста следов. ставатъ по-тежки за смѣтка на континентитѣ. Вулкани изригватъ и натрупватъ огромни маси, напр. Хавайскитѣ острови, чиито вещество, разпространено върху цѣлото кълбо образува пласть, дебелъ 30 см. Познати сѫ хлътвания и издигания по земната повърхность. Швеция и Норвегия безспирно се издигатъ, а северна Германия и Дания се понижаватъ. Балканскиятъ полуостровъ се понижава на изтокъ.—Континентитѣ се движатъ, учи Вегенеръ.

Тѣзи и други наблюдения даватъ основание да се твърди, че нѣкога северниятъ полюсъ е билъ предъ западния брѣгъ на Канада, а южниятъ—въ най-южната часть на Африка.

Тъй ставатъ понятни и ледницитѣ нѣкогашни въ гореща Австралия и каменитѣ вѫглища въ Шипцбергеръ.

Полюситѣ се мѣстятъ—а заедно съ тѣхъ и климата.

Ив. Василевъ

УЧИТЕЛСКИЯТЪ съветъ при III. Сливенска прогимназия благодари 1) На г. капитана Дочевъ за подаренитѣ отъ него за бедни ученици три нови костюмчета и три чифта нови обуща на стойность 1500 лв.; 2) на г. подполковникъ Ивановъ и г. майоръ Балтаковъ за подаренитѣ отъ тѣхъ две течения отъ сп. „Родолюбие“.

Кино „ЗОРА“

Отъ понедѣлникъ

За тебе пѣя азъ

съ прочутия Берлински теноръ Ернсъ Гро

ДНЕВНИ: Гергьовден (понедѣлникъ) и срѣда 4 часа, вечернитѣ 9 безъ 15.

Д-ръ ИВ. ДЕСПОТОВЪ

се завърна въ града и приема болни

Домъ—Клуцохоръ, до църквата

очаквайте

Многошумния филмъ

АЗЪ БѢХЪ ШПИОНКА

Споредъ романа печатанъ въ в. „Утро“

Сливенско градско общинско управление

Обявление No 6629

Известяватъ се интересуващитѣ, че на 14 май 1935 г., въ Сливенското данъчно управление:

1. Отъ 8 до 8½ часа, ще се водятъ преговори, за доставка, по доброволно съгласие, на 10,000 кгр. ечемикъ за храна на общинскитѣ коне отъ чистително отдѣление за 1935 год. Първоначална цена 33,000 лв. Залогъ 5% върху сѫщата.

2. Отъ 8½ до 9 часа, ще се водятъ преговори, за отдаване подъ наемъ, по доброволно съгласие, на общинската кариера за ломени камъни и плочи въ мѣстн. „Малъкъ Голишъ“, Сливенско землище, за срокъ отъ петь години, начиная отъ деня на подписасване договора. Първоначална цена за единъ куб. метъръ ломени камъни осемь (8) лева и за единъ куб. метъръ плочи двадесеть (20) лева, съ задължение изваденитѣ ломени камъни и плочи да не бѫдатъ помалко отъ по двесте кубически метра годишно. Залогъ за правоучастие 1,400 лева.

3. Отъ 9 до 10 часа, ще се водятъ преговори, за отдаване подъ наемъ, по доброволно съгласие, на общинската кариера за ломени камъни „Добревъ рѫтъ“, Сливенско землище, за срокъ отъ петь години, наченая отъ деня на подписване договора. Първоначална цена за единъ кубически метъръ ломени камъни се определя на десеть (10) лева съ задължение изваденитѣ камъне да не бѫдатъ по-малко отъ хилядо кубически метра годишно. Залогъ за правоучастие въ търга 5,000 лева.

4. Отъ 10 до 11 часа, ще се водятъ преговори, за доставка, по доброволно съгласие, на канцеларски потрѣбности, книжа и други материали, за презъ фин. 1935 г., на приблизителна стойность 50,000 лева. Залогъ 5% върху сѫщата.

гр. Сливенъ, 4 май 1935 г.

Отъ общината

Сливенска скотовъдна комисия

ОБЯВЛЕНИЕ No 6630

Известяватъ се интересуващитѣ, че на 11 май 1935 г., въ пазаря на гр. Сливенъ, ще се извърши продажбата на единъ говежди бикъ бракуванъ.

Желающитѣ да купятъ да се явятъ и наддаватъ.

гр. Сливенъ, 4 май 1935 год.

Отъ комисията

Сливенско градско общинско управление

Обявление № 6587

Известяватъ се интересуващитѣ, че на 16 май 1935 година, съгласно обявлението № 6051, публикувано въ „Държавенъ вестникъ“, брой 95 отъ 30 априлъ т. г., въ Сливенското данъчно управление, отъ 10 до 11 часа, ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за **доставка легла съ пружинитѣ, нощни шкафчета, закачалки стоящи и столове полукресла** за мобилиране стаитѣ отъ новия хотелъ при Сливенскитѣ общински минерални бани. Приблизителна цена на доставката е 157,260 лева, върху която се дава 10% залогъ за правоучастие въ търга.

Тържнитѣ книжа сѫ на разположение всѣки присѫтственъ денъ въ общинското управление—дѣловодитель търговетѣ.

гр. Сливенъ, 3 май 1935 год.

Отъ общината